

©Documentul a fost pus la dispoziție cu sprijinul al Institutului European din România" (www.ier.ro). Permisivitatea de a republica această traducere a fost acordată exclusiv în scopul includerii sale în baza de date HUDOC.

©The document was made available with the support European Institute of Romania (www.ier.ro). Permission to re-publish this translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

McKay împotriva Regatului Unit (MC) – 543/03

Hotărârea din 03.10.2006

Art. 5 § 3: Eliberare în timpul procedurii

Imposibilitatea de a depune o cerere de eliberare pe cauțiune pe rolul instanței care examinează legalitatea arestării sau a detenției persoanelor inculcate pentru infracțiuni ce presupun un regim special: *neîncălcare*

În fapt - Reclamantul a fost arestat la 6 ianuarie 2001. A doua zi, a fost acuzat de furt calificat. La 8 ianuarie 2001, acesta s-a prezentat în fața instanței (*magistrates' court*) și a cerut să beneficieze de eliberare provizorie. Polițistul responsabil de caz nu s-a opus punerii în libertate provizorie. Magistratul care s-a pronunțat a respins cererea, pe motiv că Legea din 2000 cu privire la terorism și Legea din 1996 cu privire la starea de urgență în Irlanda de Nord nu îi atribuie competențe pentru a dispune eliberarea unei persoane acuzate de o infracțiune care presupune un regim special. Reclamantul a prezentat fără succes o cerere de control judecătoresc pentru obținerea unei declarații de incompatibilitate a legislației menționate anterior cu art. 5 § 3 din Convenție. A cerut eliberarea provizorie în fața *High Court* și a fost pus în libertate la 9 ianuarie 2011.

În drept – Art. 5 § 3: Magistratul care s-a ocupat de cazul domnului McKay avea competența de a examina legalitatea arestării și a detenției și de a verifica existența unor motive plauzibile pentru a-l suspecta pe reclamant că a comis infracțiunea de care era acuzat. Magistratul avea de asemenea, competența de a dispune eliberarea dacă aceste condiții nu erau îndeplinite. Acest lucru a fost suficient pentru a oferi garanții satisfăcătoare împotriva unui abuz de putere din partea autorităților și pentru a transforma controlul judecătoresc conform condițiilor impuse de art. 5 § 3, controlul desfășurându-se rapid și automat înaintea unui magistrat competent. Chestiunea eliberării în timpul procedurii este o problemă distinctă și separată care nu este luată în considerare în mod logic, decât după stabilirea existenței unei baze care să justifice lipsirea de libertate a reclamantului în temeiul dreptului național și al Convenției. Nici faptul că o altă instanță sau un alt magistrat a dispus punerea în libertate, nici faptul că examinarea acestei chestiuni a depins de cererea reclamantului înaintată către *High Court* nu indică un element abuziv sau arbitrar. Avocatul reclamantului a depus cererea fără a întâmpina obstacole sau dificultăți; nu reiese – și de altfel nici nu trebuie să se pronunțe asupra acestei chestiuni în speță – că sistemul în vigoare le-ar împiedica pe persoanele vulnerabile să se prevaleze de această posibilitate. Cu certitudine, poliția nu a avut nimic de obiectat cu privire la punerea în libertate provizorie, iar dacă magistratul ar fi fost competent să o dispună, reclamantul ar fi fost pus în libertate cu o zi mai devreme, dar Curtea consideră că în speță, procedura a fost realizată cu promptitudine ducând la punerea în libertate a reclamantului la aproximativ 3 zile după arestare.

Concluzie: neîncălcare (șaisprezece voturi la unu).